

# پټرسے دومی کاگد

## پټرسے دومی کاگدے پجار

پټرسے دومی کاگد گون ديم ديؤكئے نام و گونډين دروت و درهباتيا بندات بيت و په هما مردمان كه كاگد نبشته كنگ بوتگ، آيانی پجار هم بنداتا مان انت. نبشته كنوك وتی ناما ”شمون پترس، ایسا مسیهئے کاسد و هزمتکار“ گوشیت. (پټرسے بارئوا گیشتر مالومداريے واستا، پټرسے اولی کاگدے پجارا پجار).

اے کاگدے تھا پترس گون هما مردمان هبرا انت كه ”چه مے هدا و رگینوك ایسا مسیهئے برکتا، هما پئیمین بیبهاین باورے رستگش كه مارا رستگ.“ اے هبر نبشته نه انت كه اے مردم كجا نندوك بوتگان، بله پترس گون اے مردمان وتی پیسری گپ و ترانیئے ناما گیپت.

اے کاگدے مسترین مکسد وانوکان چه ردین تالیم ديؤك و ردین پئیمبران هزار و هبردار كنگ انت و اشیئے بازین هبرے يهودائے کاگدے هبرانی پئیمانت. اے هم نبشته انت كه ایسا مسیه دنیايا پر تریت و حساب و کتابے روچ کئیت. گون وانوکان گوشگ بیت كه هداے داتگین ئیکیان کار بندیت و پاک و پلگارین زنده بگوازیئت و هداے هبران دلگوش بکنیت.

اے هبر هم نبشته انت كه اے سجھین جهان نیست و نابود كنگ بیت و نوکین جهانے اذ كنگ بیت و اودا سرجمیا اذل و انساپ بیت.

## سلام و دروت

① چه ایسا مسیهئے هزمتکار و کاسد، شمون پترسے نیمگا،

په همایان که چه مئے هدا و رَکینۆک ایسا مسیهئے برکتا، هما پئیمین بیبهاین  
باورے رستگش که مارا رستگ.

۲) شما که هدا و مئے هداوند ایسایا پجَاه کاریت، چه آیئے زانگا شمئے سرا  
رهمت و سهل و آسودگی گیش و گیشتر بات.

## باورمندی زند

۳) آيا گون وتی هدایی واک و کدرتا، مارا هر زلوریین چیز په آنچین زندیا  
داتگ که هدایا پسند انت. اے چیز مارا چه هماییئے پجَاه آرگا رستگ که گون وتی  
نیکی و شان و شوکتا مارا گوانکی جتگ. ۴) همه پئیم، ماشمارا چه اے چیزان  
وتی بیبها و سکین مزین کول و وادهای داتگ تان گون هدایی زاتا شریکدار  
بیئت و چه هما تباہیا برکیت که دنیا یا هست انت و سلین واهگانی بر و سمر انت.

۵) پمیشکا وتی وسا جُهد بکنیت که گون شرکردیا وتی باورا مهر و مْهکم  
بکنیت و همه پئیم: گون زانتا وتی شرکردیا، ۶) گون شهم و رهداریا وتی زانتا،  
گون سبر و اوپارا وتی شهم و رهداریا، گون هدادوستیا وتی سبر و اوپارا، ۷)  
گون آدگه باورمندانی دوست دارگا وتی هدادوستیا مهر بکنیت و گون سجھین  
مردمانی دوست دارگا په باورمندان وتی مْهرا مْهکم بکنیت. ۸) پرچا که اگن  
شمئے نیاما همه چیز ببت و بردنت، گْرا چه مئے هداوند ایسا مسیهئے زانگ و  
پجَاه آرگا بے آسر و بیسمَر نبیت. ۹) بله اگن کسِیا اے شری مَبت، آلمَا کمدید و  
کورے و شمشتگی که چه وتی پیسریگین گناهان پاک بوتگ.

۱۰) او منی براتان! پمیشکا وتی سجھین جُهدا بکنیت که اے گوانک جنگ و  
گچین بئیکئے تها مهر بوشتیت، چیا که اگن چش بکنیت، هچبر نگل نوریّت. ۱۱)

گړا په شما مئ هداوند و رگینوکین ایسا مسیهئ ابدمانین بادشاهیئ دروازگ، په دلچین و شاتکیه پچ بیت.

(۱۲) پمیشکا من هروهد شمارا اے هبرانی تهتال و هیالا پرینان، پل ثرے شما اے هبران وت زانیت و اے راستیئ سرا مهر اوشتاتگیت که شمارا رستگ. (۱۳) تانکه من وتی جسم و جائے اے تمبوا آن، منی هیالا شرتر همش انت که اے چیزان شمئ یاتا بیاران و تهتال بدیان، (۱۴) چیا که زانان کمین وهدیا رند اے تمبوا رُکست کنان. هداوندین ایسا مسیها منا چه اے هبرا سهیگ کرتگ. (۱۵) وتی وسا جهد کنان که منی مرکا رند هم، هر وهدا اے چیزانی هیالا بکییت.

### چمدیستین شاهی

(۱۶) وهدے ما گون شما هداوندین ایسا مسیهئ زور و کدرت و آیئ پر ترگئے بارئوا هبر کرت، په چالاکي جوړ کرتگین کسهانی رندگیریا نه اتین، ما گون وتی جندئ چمان آیئ شان و شوکت دیستگات، (۱۷) آ وهدا که هداين پتا ایسا شان و شرپ دات. پرشوکتین تنوارے په ایسایا آتک و گوشتی: ”اے منی دوستین بچ انت، من چه ایشیا باز وش و رزا آن.“ (۱۸) اے تنوار که چه آسمانا آتک، ما هما وهدا وت ایشکت که گون آییا پاکین کوئه سرا اتین.

(۱۹) انچش مارا نبیانی پکاین هبر هم هست انت، سک شر انت که اشانی نیمگا دلگوش بکنیت، چراگیئ پیما انت که تهاریا درپشیت، تان هما وهدا که روچ بییت و بامئ استار شمئ دلانی تهاسر بگشیت. (۲۰) مسترین هبر ایش انت که بزانی پاکین کتابئ هچ پیشگوی، نبیانی جندئ مانا کرتگین نه انت (۲۱) چیا که پیشگوی چه انسانئ اراده و واهگا دن انت، پاکین روه مردمانی دلا نشتگ تان چه هداي نیمگا هبر بکننت.

## دروگین نبی و آیانی سزا

(۱) بله مردمانی نیاما دروگین نبی هم هست ات، هما دابا که شمئ نیاما دروگین استاد ودی بنت که چیراندی بیران کنوکیں باوران رنواج دئینت، تنتنا وتی هداوندا هم نمئت که آیی گون وتی هونا بها زرتنت. آگون تیژین گار و بیگواهییا دچار کپنت. (۲) بازیئے اشانی بدکاریانی رندگیریا کنت و راستیئے راه، اے استادانی سئوبا گلاگ گرگ و بیهرمت کنگ بیت. (۳) اے استاد، وتی تماه و جوپهانی هاترا گون هبرانی چال و پریبا شمارا پلنت. بازیئن وهدے بیت که آیانی سرا میارباریئے شور بُرگ بوتگ. اے شور پوره کنگ بیت و آیانی تباهی وابه نه انت.

(۴) هدا تنتنا چه هما پریشتگان سر نگوست که گناهش کرت. دوزهئے تهارترین تهاروکیا بند و زمزیلی کرتنت تان دادرسیئے روچ برسیت. (۵) چه کوهنین جهانا هم سر نگوست و هدا ناباورانی دنیائے سرا توپانی آورت و تهنا نوه که راستی و پهریزکاریئے جار جنوک ات، گون هیت گسا رگینتی. (۶) هدا یا، سدوم و گمورهئے شهر هم سو تک و پُر کرت و چه زمینئے سرا گار کرتنت، تان په هدا ناباوران درس و ابرتے ببت و (۷) پهریزکاریئن لوت که چه ناشرین مردمانی سلّی و بدکاریان سک دلرنج ات، رگینتی (۸) (پرچا که آنیک و پهریزکاریئن مردا همایانی نیاما زند گوازیئت و لوتئے پهریزکاریئن روه، هر روچ چه آ ناشرین کاران سک پدرد بوت که لوت گندگ و اشنکا اتش). (۹) گرا همه پیما هداوند زانت که وتی پهریزکاریئن مردمان چون چه چکاسان برگینیت و بدکاران سزا بدنت تان هما وهدا که دادرسیئے روچ برسیت. (۱۰) هدا ئے کهر و سزا هاس هما مردمانی سرا کپیت که وتی جسمئے مهارش سلّ و ناپاکین واهگانی تهنا یله کرتگ و هچ واک و کدرتا نمئت و مان نیارنت. همینچک تمرد و پُرکبر انت که چه آسمانی

زورمندانی سُبک کنگا تُرسش نیست. (۱۱) بله پریشتگ که چه اے زوراکان  
زورمندتر أنت، انگت هداوندے بارگاه اِشان سُبک و بے اِزَت نکنت.

(۱۲) اے مردم ناسرید و بیزبانین جانورانی پئیمَا أنت. هما کاران کنت که آیانی  
سَرِشت گَوْشیت و تهنَا په گرگ و کُشگا پِیدا بوتگَا أنت. هما کارانی سرا مسکرا و  
ریشکند کنت که سریدش نبت و جانورانی پئیمَا گار و بیگواه بنت. (۱۳) وتی  
گندگین کارانی سِزا و پدمُرش رسیت. آیانی شادهی همیش اِنت که رُچئے رُژناییا  
مَسْت و هنوُش بنت. گُون شما هُور وراک ورگئے وهدا، اُوتی ائیش و نوُشانی تها  
گرک أنت و اے په شما بَنامی و پُولنگے بیت. (۱۴) گُون ناپاک و زَنهکارین چَمَان،  
هچبر چه گناها سِیر نبت و سُسْت و نِزورین مردمان په مَندر و رِیک وتی داما  
پَریننت. اے مردم تَمَاه و لالچا بلد و زانتکار أنت، نالت بوتگین أنت. (۱۵) چه  
راستین راهَا در شتگ و چه بَهورئے چُک بَلیمائے راهئے رَندگیریا گُمراه بوتگَا أنت  
که وتی سِلین کارئے مَزی دُوست ات. (۱۶) بله بَلیمَا وتی گناهئے سرا سرزنش کنگ  
بوت. آییئے بیزبانین هر، انسانئیئے پئیمَا هبرا لَگت و اُتبی ای چه گنوکیا داشت.

(۱۷) اے پئیمین مردم هُشتگین چَمگ و اَنچین باپ و هُرم أنت که توپان آیان  
هر نیمگا بارت. تهارترین تهاروکی آیانی آسر و اکبت اِنت. (۱۸) اے، بَٹاک جنت و  
هبرش پوچ و هالِیگ أنت. هما مردمان گُون جسمی بدین واهگان پریب دئینت و  
وتی داما پَریننت که نوکی چه ردکارانی دستا رَگتگَا أنت. (۱۹) آیان آزاتیئے کنول  
و واده دئینت بله وت سِلکاریئے گلام و بندیگ أنت. چیا که هرگس چیریا وتی  
واجه و مستر کنت، وت آییئے گلام و بندیگ بیت. (۲۰) هما مردم که گُون مئے  
هداوند و رَکینوُک ایسا مَسیهئے زانگ و پَجارگا چه اے دنیائے سِلکاریان رَگنت،  
اگن پدا هما سِلکاریانی توکا بکپنت، رندی هالِش چه پیسریگینا هم گنتر بیت. (۲۱)  
اے مردمان، اگن چه پاکی و پهریزکاریئے راهَا هچ مزانتین، په آیان گهتر ات چه

اشيا که زانگا و رند، چه اے پاکين هکما ببجنت که آيانی سپرده کنگ بوتگ. (۲۲)  
 اے بتل آيانی بارئوا چون وش گوشت که:  
 «کچک په وتی شانتگينان پر تریت.»

9

«ششتگين هوک پدا پوجگلانی تها لیت وارت.»

## هداوندے روج

(۱) او دُردانگان! اے نون دومی کاگد انت که په شما نبیسگا آنی. هر دوین  
 کاگدن په اے سئوبا نبشتنت تان شمئے دلا شَرین پگر و هئیلانی هب و واهگا پيدا  
 بکنان و شمارا تَهتال بدیان (۲) هما هبران وتی یاتا بیاریت که گوشتگين  
 زمانگان پیشیگين پاک و پلگارتگين نبیان گوشتگ انت، انچش هم مئے هداوند و  
 رگینوکئے هکما شمئے هئیالا بیاران که آییئے کاسدان شمارا داتگ.

(۳) چه هر چیزا پیسر بزانیٔ که آهری زمانگان، مسکرا و ریشکند کنوکين  
 مردم جاه جننت که وتی سل و بدین واهگانی رندگیر انت. (۴) گوشت: ”گزا  
 آییئے آيگئے واده چون بوت؟ چه هما وهدا که مئے پت و پیرین مُرتگ انت، هر  
 چیز هما پئیمَا انت که چه جهائے جوڑ بئیکئے وهدا بوتگ.“ (۵) اے پئیمَا په  
 زانت، وتی چمان چه اے راستیا بند کننت که آسمان، هدائے هکمئے سرا چه  
 دیريگين وهدان هست ات و اے زمین، چه آيا و آيئے راها جوڑ بوتگ و (۶) چه  
 همه آيا آ زمانگئے دنيا بُدت و گار و بیگواه بوت. (۷) چه هما هکم و هبرا هم  
 سجھين آسمان و اے زمین، په آسا گچين کنگ بوتگ و تان دادرسيئے روج و  
 ناباورين مردمانی تباھی و زئوال بئیکا دارگ بوتگ انت.

٨) بله، او دُردانگان! چه اے هبرا بيھيال مبيت که په هداوندا يک روچه، هزار سائے پئما انت و هزار سال، يک روچيے پئما. ٩) لهتين مردم گمان کنت و گوشيت که هداوندا وتی پر ترگ و آيگے کول و واده مهتل داشتگ، بله چش نه انت. راستين هبرا اش انت که هداوند گون شما سبر و اوپار کنت، وه و موه دنت که گنهکار پتئوبه بکننت، چيا که نلوئيت کسے گار و بيگواه بيت. ١٠) بله هداوندی روچ ألما کئيت. چش که دُرے اناگت کئيت و سجھينان جاه سريئيت. آ روچا آسمان گون ترسناکين توار و بوستگے گار و بيگواه بيت، استار و ماه و روچ و هرچه که آسمانا هست، آسا کپيت و آپ بيت و زمين و هرچه که زمينا هست سُچيت و پُر بيت.

١١) نون که زانيت هرچه مے چاگردا هست گار و زئوال بيگی انت، گزا بايد انت شمے زند پاک و پلگار بيت و په هدادوستی بگوزيت. ١٢) هدائے روچيے انتظار و ودارا هم بيت و جُهد بکنيت که آ روچ زوت تر برسيت، هما روچ که آسمان سُچيت و آپ بيت و استار و ماه و روچ و هرچه که آسمانا هست آسا کپنت و آپ بنت. ١٣) بله ما نوکين آسمان و زمينے انتظار و ودارا اين که آيانی تھا آدل و راستی هاکم بيت. چيا که اے هدائے لَبز و واده انت.

## گڈی هبرا

١٤) او دُردانگان! نون که اے چيزانی ودارا ايت، جُهد کنيت آ شمارا پاک و بے ائيب و گون وت په سُهَل و آراميا ودي بکنت و بگنديت. ١٥) اے هبرا هم مشموشيت که مے هداوندی سبر و اوپارے مکسد رگينگ انت، انچش که مے دُردانگين برات پولسا گون هدا بکشتگين هکمتے په شما نبشتگ. ١٦) وتی سجھين کاگدانی تھا همه بارئوا نبيسيت. آ کاگدانی لهتين هبرانی زانگ و در برگ گران انت و ناسريد و نِزورين مردم آ نبشتهان وتی تبا چهر دئيت و په ردي مانا کنت،

بله اے مردم وت زئوال بنت. گۆن پاکین کتابے آدگه نېشتهان هم همه کارا کنت.

١٧ پمیشکا، او دُردانگان! نون که شما اے سَجّهین چیزان چه پیسرا زانیت،  
پهریز کنیت تان ردکار و ناشرین مردم شمارا وتی گمراهیئے نیمگا مبرنت و شما  
وتی مَهر و مَهمین زندا مَباہینیت. ١٨ گۆن مئے هُداوند و رَکینۆک ایسا مَسیهئے  
رهمت و زانتا، رُست و رُدوم گران بیئت. شان و شئوکت اتون تان آبد، هماییا  
برسات. انچش بات. آمین.